

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย เรื่องการพัฒนาโครงสร้างผ้าของเครื่องแต่งกายเซฟที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของเซฟในครัวอาหารไทย นอกจากการศึกษาข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนั้น ผู้วิจัยได้วางแผนการทดลองเพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับการประมวลผลข้อมูลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

3.1.1 กลุ่มประชากร คือ เซฟหรือผู้ทำหน้าที่ประกอบอาหารในสถานประกอบการโรงแรมหรือร้านอาหาร จากสมาคมพ่อครัวไทย

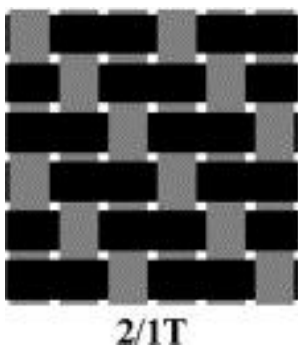
3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ เซฟหรือผู้ทำหน้าที่ประกอบอาหารในสถานประกอบการโรงแรมหรือร้านอาหาร จากสมาคมพ่อครัวไทย โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) พิจารณาจากประสบการณ์ในการทำงานด้านการประกอบอาหาร และข้อตกลงในการใส่เครื่องแต่งกายเซฟทดลอง คือ สามารถใส่เครื่องแต่งกายเซฟทดลองของโครงการวิจัยได้อย่างต่อเนื่องตามที่โครงการวิจัยกำหนด การกำหนดข้อตกลงนี้ เนื่องจากเครื่องแต่งกายเซฟเป็น เครื่องแบบที่สถานประกอบการแต่ละแห่งกำหนดให้ใส่ปฏิบัติอาหาร ลักษณะของเนื้อผ้าผิวสัมผัสของผ้าที่ใช้แต่ละแห่งอาจมีความแตกต่างกัน และแตกต่างกับผ้าทดลองที่ใช้ในโครงการวิจัยนี้ กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นเซฟ หรือผู้ประกอบอาหารจากสถานประกอบการโรงแรมหรือจากร้านอาหาร จำนวน 15 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

ในการสืบค้นข้อมูลเพื่อวางแผนในการทดสอบความเหมาะสมของโครงสร้างผ้าเพื่อใช้ทำเครื่องแต่งกายเซฟ สิ่งที่ผู้วิจัยได้ใช้เป็นเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

3.2.1 โครงสร้างผ้าที่ใช้ทำเครื่องแต่งกายเซฟ จากการสืบค้นข้อมูลด้านโครงสร้างผ้าที่เหมาะสมกับการนำไปทำเครื่องแต่งกายของเซฟ แบ่งเป็นโครงสร้างลายทอ และโครงสร้างเส้นด้ายที่ใช้ทอ ดังนี้

3.2.1.1 โครงสร้างลายทอ พบว่า โครงสร้างผ้าที่ให้ความทนทานในการดูแลรักษาและสวมใส่สบาย คือโครงสร้างลายทอลายสอง(Twill Weave) (ดังภาพที่ 3.1)

ภาพที่ 3.1 โครงสร้างลายทอลายสอง(Twill Weave)

ที่มา : <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S> (14 ตุลาคม 2555)

3.2.1.2 โครงสร้างเส้นด้ายที่ใช้ทอ เส้นด้ายที่ใช้เป็นวัสดุหลักในการทอ พบว่า ผ้าที่ใช้ทำเครื่องแต่งกายเซฟประกอบด้วย เส้นด้ายจากเส้นใยฝ้ายและเส้นด้ายจากเส้นใยพอลิเอสเตอร์ แบ่งเป็นเส้นด้ายยีน และเส้นด้ายพุ่ง จำนวน 3 โครงสร้าง ดังนี้

- 1) เส้นด้ายยีนและเส้นด้ายพุ่งใช้เส้นด้ายฝ้าย 100 % หรือ เรียกว่า cotton 100
- 2) เส้นด้ายยีนใช้เส้นด้าย cotton100 เส้นด้ายพุ่ง ใช้เส้นด้ายเส้นด้ายไมโครไฟเบอร์ จากเส้นใยพอลิเอสเตอร์
- 3) เส้นด้ายยีนใช้เส้นด้าย cotton 100 เส้นด้ายพุ่ง ใช้เส้นด้ายเส้นด้าย TR จากเส้นใยพอลิเอสเตอร์

เมื่อได้โครงสร้างลายทอและโครงสร้างเส้นด้ายแล้ว ดำเนินการทอผ้าตามที่กำหนดจากเครื่องทอของโรงงานทอผ้าอุตสาหกรรม บริษัท งามรุ่งอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำกัด (ดังภาพที่ 3.2) จากนั้นดำเนินการพอกย้อมผ้าทั้ง 3 โครงสร้าง (ดังภาพที่ 3.3) โดยเมื่อพอกผ้าแล้วย้อมด้วยสีชาวออฟไวท์ ตามการสืบค้นข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

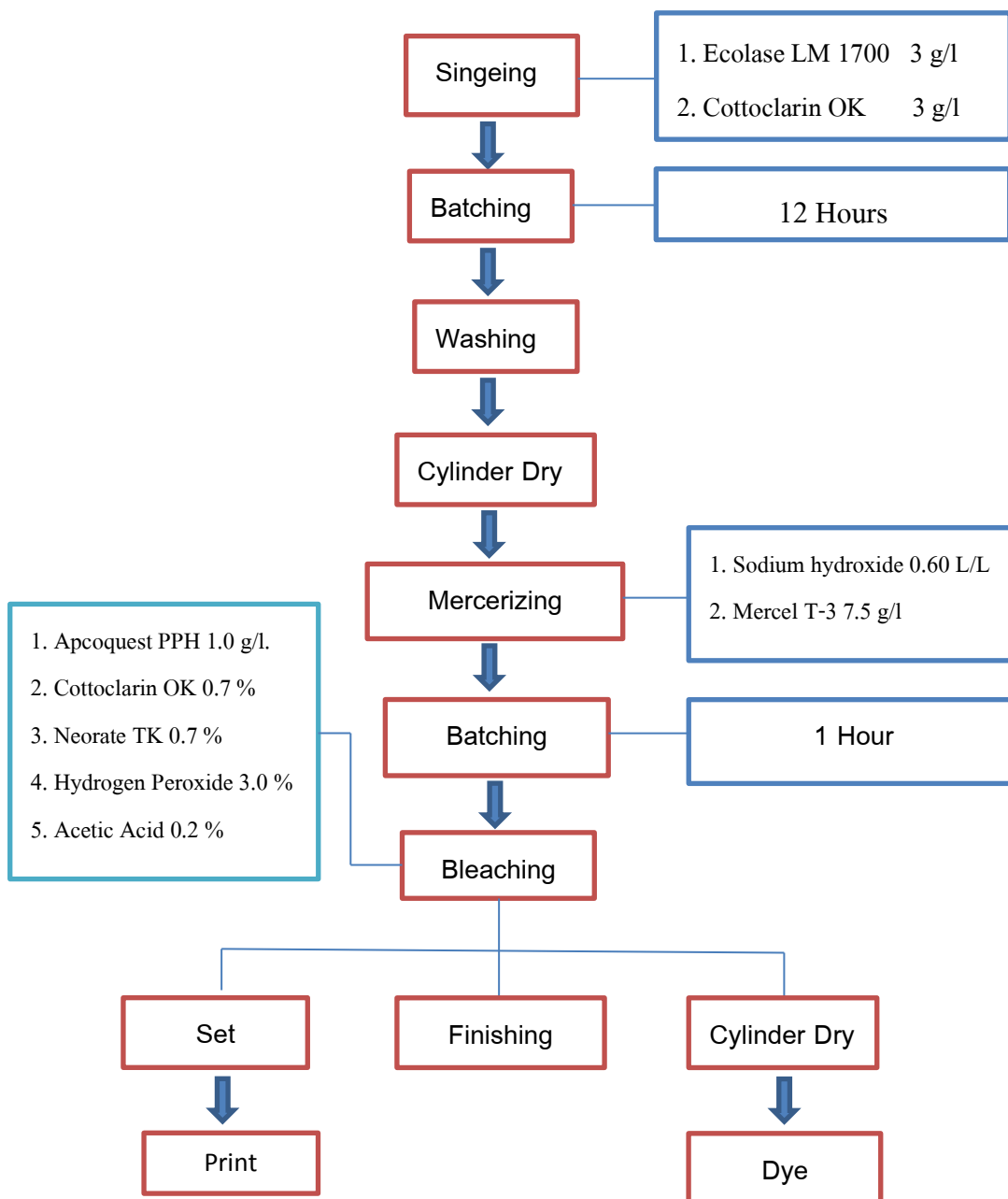

ภาพที่ 3.2 การทอผ้าทดลอง

ภาพที่ 3.3 การฟอกย้อมผ้าทดลอง

ในกระบวนการฟอกผ้าเพื่อเตรียมย้อม มีขั้นตอน ดังนี้ (ดังแผนภูมิที่ 3.1)

แผนภูมิที่ 3.1 Process การฟอกผ้าเพื่อเตรียมย้อม
ที่มา : บริษัท งามรุ่งอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำกัด

3.2.2 การทดสอบสมบัติของโครงสร้างผ้า ดำเนินการทดสอบความเหมาะสมของโครงสร้างผ้า 2 วิธี คือ

3.2.2.1 การทดสอบสมบัติทางกายภาพในห้องปฏิบัติการ ดำเนินการวิเคราะห์ทดสอบที่ศูนย์วิเคราะห์ทดสอบสิ่งทอ สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ โดยใช้ค่า Standard Test : AATCC 195 ที่ใช้สำหรับผืนผ้า เสื้อผ้าและเสื้อผ้าเครื่องแบบ การทดสอบประกอบด้วย

- 1) การทดสอบความคงทนของสีต่อแสง
- 2) ความคงทนของสีต่อการซัก
- 3) ความคงทนของสีต่อเหงื่อ
- 4) ความแข็งแรงของเส้นด้าย
- 5) ขนาดของเส้นด้าย
- 6) จำนวนเส้นด้าย
- 7) น้ำหนักผ้า
- 8) จำนวนเกลียว
- 9) ทิศทางการเข้าเกลียวและความหนาของเส้นด้าย
- 10) ลักษณะการทอและความต้านทานต่อการขูดถู
- 11) คุณสมบัติของผ้าต้านผลกระทบจากความชื้น

การเตรียมชิ้นทดสอบสมบัติทางกายภาพในห้องปฏิบัติการทดสอบสิ่งทอ ผู้วิจัย จัดเตรียมชิ้นผ้าทดลองตามขนาดที่ศูนย์วิเคราะห์ทดสอบสิ่งทอกำหนด โดยจัดเตรียมผ้าทดลอง ทั้ง 3 โครงสร้าง เพื่อให้ได้การทดสอบที่ได้มาตรฐาน

การเตรียมขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบ (Sample size for testing) (ดังตารางที่ 3.1)

ตารางที่ 3.1 การเตรียมขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบ

รายการทดสอบ (Test Items)		ขนาดตัวอย่าง (Sample Size)
ความคงทนของสีต่อแสง	Fabric	- 40 x 40 cm.
ความคงทนของสีต่อเหงื่อ	Fabric	- 40 x 40 cm.
ความแข็งแรง (แรงดึงขาด การยืดตัวขณะขาด ขนาดเส้นด้าย จำนวนเส้นด้าย)	Fabric	- 100 cm x full width
น้ำหนักผ้า (จำนวนเกลียวต่อนิ้ว ทิศทางการ เข้าเกลียวทั้งเส้นด้ายยืนและเส้นด้ายพุ่ง ความหนาของผ้า ลักษณะการทอ ความ ต้านทานการขูดถู)	Fabric	- 100 cm x full width
การเปลี่ยนแปลงขนาด, ลักษณะหลังการซัก (Dimensional stability, appearance)	Fabric	- 75 cm x full width
การทดสอบสิ่งทอสมบัติพิเศษ; moisture management, water vapour permeability, water repellency, oil repellency, water resistance)	Fabric	- 50 cm x full width
การทดสอบการติดไฟ (Flammability tests)	Fabric	- >1 metre (up to the standard test methods)

ที่มา : ศูนย์วิเคราะห์และทดสอบสิ่งทอ

ตัวอย่างการทดสอบผลกระทบจากความชื้น (Effect of Moisture) ทดสอบโดยใช้เครื่อง MMT Moisture Management Tester เครื่องทดสอบคุณสมบัติในการถ่ายเทความชื้นบนวัสดุสิ่งทอ ต้องตัดผ้าชิ้นทดลองทั้ง 3 โครงสร้าง เข้าเครื่องทดสอบและแปลผลการทดสอบด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (ดังภาพที่ 3.4)

ภาพที่ 3.4 ตัวอย่างการทดสอบผลกระทบจากความชื้น

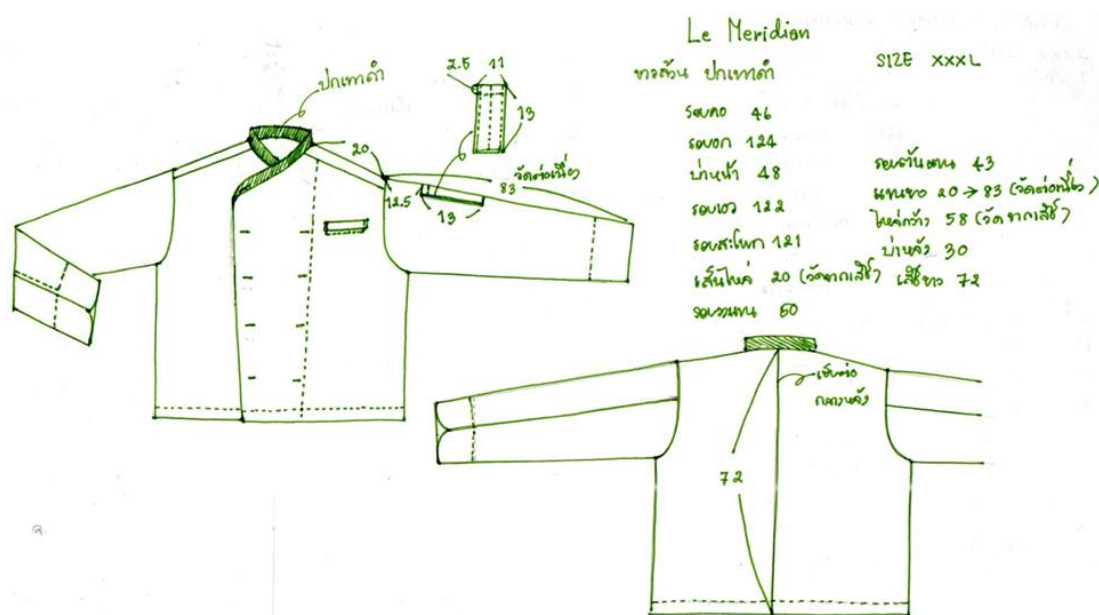
3.2.2.2 การทดสอบความเหมาะสมของโครงสร้างผ้าโดยใช้ประเมินความคิดเห็นของเซฟ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการตัดเย็บเครื่องแต่งกายเซฟตามเครื่องแบบเซฟที่สถานประกอบการกำหนดให้ใส่ปฏิบัติการอาหาร เพื่อให้ได้โครงสร้างผ้า 1 แบบ ที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของเซฟในครัวอาหารไทย ดำเนินการดังนี้

1) นำผ้าที่ออกแบบโครงสร้างทั้ง 3 แบบ ไปตัดเย็บเครื่องแต่งกายเซฟ ซึ่งได้จากสถานประกอบการโรงแรมหรือร้านอาหาร จำนวน 15 คน โดยการตัดเสื้อเซฟแต่ละแห่งจะตัดตามแบบที่สถานประกอบการกำหนดให้ใส่

ดังนั้นจึงมีการวัดตัวเซฟ (ดังภาพที่ 3.5) แล้วร่างแบบชุดเซฟ โดยบันทึกรายละเอียดของเครื่องแต่งกายเซฟแต่ละแห่งที่สถานประกอบการของเซฟกำหนดให้ใส่ปฏิบัติอาหาร (ดังภาพที่3.6)

ภาพที่3.5 การวัดตัวเซฟเพื่อตัดชุดทดลอง

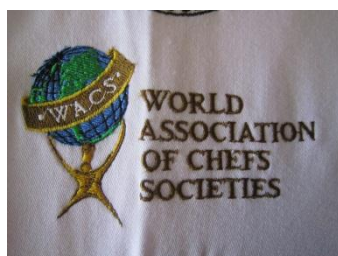

ภาพที่3.6 การร่างแบบเสื้อเซฟตามแบบที่สถานประกอบการกำหนด

การบันทึกรายละเอียดของแบบทุกแบบเพื่อความชัดเจนถูกต้องในการดำเนินการตัดเย็บชุดเซฟตามแบบที่สถานประกอบการกำหนด รวมถึง ลายปักต่างๆ เช่น ตราสัญลักษณ์สมาคมพ่อครัวไทย สมาคมพ่อครัวโลกและตราสัญลักษณ์อื่นๆ ที่ปรากฏบนเครื่องแต่งกายของเซฟแต่ละคน (ดังภาพที่ 3.7)

สมาคมพ่อครัวไทย

สมาคมพ่อครัวโลก

ตราสัญลักษณ์อื่นๆ

ภาพที่ 3.7 ตัวอย่างการปักตราสัญลักษณ์บนเสื้อเซฟ

นอกจากนี้ ยังมีการปักตราสัญลักษณ์ของสถานประกอบการแต่ละแห่ง(ดังภาพที่ 3.8) การปักชื่อและตำแหน่งของเซฟแต่ละคน (ดังภาพที่ 3.9)

ภาพที่ 3.8 ตัวอย่างการปักตราสัญลักษณ์ของสถานประกอบการ

ภาพที่ 3.9 ตัวอย่างการปักชื่อและตำแหน่งของเซฟ

การบันทึกรายละเอียดลักษณะแบบเสื้อ เช่น ลักษณะของปกเสื้อ แแนวสาบเสื้อ การติดกระดุมและรังดุม กระเป๋ การกั้ม การเย็บขอบปลายแขน เป็นต้น (ดังภาพที่3.10)

คอและปกเสื้อ

ขอบปลายแขน

กระดุมและรังดุม

กระเป๋

ภาพที่ 3.10 ตัวอย่างรายละเอียดลักษณะแบบเสื้อเชฟ

2) ประเมินความคิดเห็นของเชฟ หลังจากตัดเย็บเครื่องแต่งกายเชฟ ตามแบบที่สถานประกอบการกำหนดให้ใส่ปฏิบัติอาหารในแต่ละแห่ง จำนวน 15 คน คนละ 1 แบบ แบบละ 3 โครงสร้างผ้า เพื่อให้เชฟแต่ละคน ใส่ชุดเชฟทดลอง คนละ 3 ชุด ประกอบด้วย ผ้าทดลอง 3 โครงสร้างผ้า ประเมินการประเมินเป็นคำถามตามแบบประเมินความคิดเห็น แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับชุดเชฟทดลอง

3.3 การรวบรวมข้อมูล

ดำเนินเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่าง โดยการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย เพื่อตอบแบบประเมิน ซึ่งเป็นเชฟจากสถานประกอบการโรงแรมหรือร้านอาหาร จำนวน 15 คน

โดยในการประเมินความคิดเห็นของเชฟ ผู้วิจัยได้จัดทำเครื่องหมายที่ด้านในของเสื้อเชฟบริเวณตะเข็บด้านขวา เพื่อบอกขนาดตัว (SIZE) และลำดับหมายเลขของชุดเชฟทดลอง เพื่อประกอบการประเมิน เช่น

สัญลักษณ์ M1 หมายถึง เสื้อ SIZE M หมายเลขที่ 1 จากผ้าชนิดที่ 1

สัญลักษณ์ M2 หมายถึง เสื้อ SIZE M หมายเลขที่ 2 จากผ้าชนิดที่ 2

สัญลักษณ์ M3 หมายถึง เสื้อ SIZE M หมายเลขที่ 3 จากผ้าชนิดที่ 3

เมื่อเชฟปฏิบัติงานในครัวอาหารไทย เชฟแต่ละคนจะใส่ชุดเชฟทดลอง ตามลำดับหมายเลข 1, 2 และ 3 ทีละวัน แล้วจึงทำแบบประเมินความคิดเห็นทุกวันที่ใส่ชุดเชฟทดลอง ตามลำดับหมายเลขของชุดต่อเนื่องกัน หมายเลขละ 3 ครั้ง รวมระยะเวลาของการทดลองใส่ชุดเชฟจากผ้าทั้ง 3 โครงสร้างเป็นเวลา 9 วัน โดยสามารถซักกรีต ชุดเชฟทดลองได้ตามปกติในแต่ละวัน

นำประเมินความคิดเห็นที่ได้รับมาตรวจสอบความถูกต้องเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประมวลผล ได้ดำเนินการ ดังนี้

3.4.1 ข้อมูลจากการทดสอบทางเคมี ดำเนินการวิเคราะห์ผลการทดสอบ เปรียบเทียบค่า Standard Test : AATCC 195 ที่ใช้สำหรับผืนผ้า เสื้อผ้าและเสื้อที่ทำเครื่องแบบ จากศูนย์วิเคราะห์ทดสอบสิ่งทอ สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

3.4.2 ข้อมูลจากการประเมินความคิดเห็นที่เก็บจากกลุ่มเป้าหมาย คือ เชฟ จากสถานประกอบการโรงแรมหรือร้านอาหาร จำนวน 15 คน นำข้อมูลจากแบบสอบถามแต่ละฉบับ มาตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้องของข้อมูล และลงรหัสเตรียมข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ชื่อ สกุล ของผู้ตอบแบบสอบถาม ตำแหน่งในการปฏิบัติงานอาหาร หน่วยงานที่สังกัด ช่วงเวลาที่ปฏิบัติงาน

อาหาร การปฏิบัติงานอาหารใน 1 สัปดาห์ ประเภทของครัวอาหารที่ปฏิบัติงาน ความร้อนต่อการปฏิบัติงานอาหาร

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับชุดเซฟทดลอง ในด้านความคิดเห็นของเซฟต่อการใช้งานเมื่อสวมใส่ผ้าทดลองแต่ละชนิด เช่น การระบายอากาศของผ้า น้ำหนักของผ้า ความหนาของผ้า การดูดซึมและการแห้งของน้ำ การสะท้อนน้ำมัน โดยหาค่าเฉลี่ยของโครงสร้างผ้าแต่ละชนิด โดยใช้เกณฑ์การวัดระดับความพึงพอใจ ซึ่ง ประคอง(2542) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินความพึงพอใจของ Likert's scale ดังนี้

เกณฑ์การวัดระดับความพึงพอใจต่อการใช้งานเมื่อสวมใส่ผ้าทดลองแต่ละชนิด

ค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจ	ระดับการแปลผล
4.50 – 5.00	มากที่สุด
3.50 – 4.49	มาก
2.50 – 3.49	ปานกลาง
1.50 – 2.49	น้อย
1.00 – 1.49	น้อยที่สุด